

Christus kennen in zijn dood en opstanding.

- Liturgie:
1. Votum en zegengroet
  2. Antwoordlied: Ps. 92 : 1, 2
  3. Lezen van de wet
  4. Lied: Ps. 79 : 3, 5
  5. Gebed
  6. Lezen uit de Bijbel: Filippenzen 3 : 1 - 4 : 1
  7. Lied: LvdK (oud) 75 : 7 - 9
  8. Lezen van de tekst: Filippenzen 3 : 10 - 11
  9. Kindermoment (3 dia's, laatste 4 x <klik>) en Preek
  10. Amenlied: Ps. 17 : 3 en 8 (Oude berijming)
  11. Gebed met voorbeden
  12. Collecte
  13. Slotzang: LvdK (nieuw) 634 : 1, 2
  14. Zegen

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
broeders en zusters, jongens en meisjes,

<klik 4> De apostel Paulus geeft ons wel een heel bijzonder inblikje in zijn leven. Beter gezegd: In de verandering in zijn leven. Hij maakt om zo te zeggen de balans op. En dat doet hij op heel inzichtelijke manier.

<klik 4-1> Eerst tekent hij hoe zijn leven er vóór zijn bekering uitzag. Je kunt het uittekenen. Ik heb geprobeerd dat te doen. <klik 4-2> Een winst en verlies rekening. Winst links. Verlies rechts. Beginnen we met de winst.

<klik 4-3> Hij is als rechtgeaard Jood op de 8^e dag besneden. <klik 4-4> Hij is een Israëliet in hart en nieren. <klik 4-5> Hij stamt uit de stam Benjamin, waaruit ook koning Saul, zijn naamgenoot, afkomstig was.

<klik 4-6> Een geboren Hebreeër. Dat wil zeggen, dat het Hebreeuws zijn moedertaal was. Ook al is hij waarschijnlijk in Tarsis in Klein-Azië geboren. <klik 4-7> Hij was een aanhanger van de stroming van de Farizeeën. Een godsdienstige richting, die het heel nauw nam met Gods wet.

Vandaar ook nog zijn opmerking, <klik 4-8> dat hij aan wat de wet over gerechtigheid schrijft, volledig voldeed. Voor de wet was hij rechtvaardig. Niets op aan te merken. Een schitterend rijtje. Daarop kon je je bij Gods volk laten voorstaan!

Nu was dat net niet Paulus' bedoeling. Hij wil zich niet op zichzelf laten voorstaan, wat anderen wel doen. Vandaar ook dat hij ook de verliespost vermeldt. <klik 4-9> Hij was een fanatiek vervolger van de christelijke gemeente. Hij was zeg maar Anti Christus.

Denk aan wat de Heidelbergse Catechismus in zondag 17 noemt als één van de vruchten van Jezus' opstanding. *"Ten tweede worden ook wij door zijn kracht nu al <klik 7-1> opgewekt tot een nieuw leven."*

Je hebt de neiging om onmiddellijk met Paulus in te stemmen. Dat wil ik ook. In Christus' kracht een nieuw leven leiden. Wat kan er mooier zijn. Weg dat oude leven waarin je jezelf zo tegenvalt. Echt een nieuw en beter leven beginnen.

Zo zien wij graag onze bekering. Leven als wedergeboren - opnieuw geboren - mensen. Niet geboren uit de wil van een man, maar uit de wil van God. Leven zoals God het bedoeld heeft...

Maar dan. Ineens komt er iets volkomen onverwachts. <klik 7-2> *"Ik wil delen in zijn lijden en aan hem gelijk worden in zijn dood."*... Dat is wel wat anders dan 'leven'. Lijden en dood. Wie zit daar nu op te wachten?

Dit stoot af. Wie wil dat nu? Een leven van lijden. Een gedurig sterven. (Kent u het nog uit het oude doopformulier? In mijn eerste kerkboek stond zelfs: een gestadige dood.) Dat is geen aansprekend perspectief. Moet je hiermee mensen voor Christus winnen?

Ze zien je aankomen. 'Ik predik u *de gekruisigde Christus*. En als je in Hem gelooft dan word je mogelijk *"gelijkvormig aan zijn dood"*.' Zoals Paulus het letterlijk schrijft. Wat denk je dat de mensen dan doen? Dan keren ze zich toch meteen van je af?

<klik 7-3> Het kruis van Jezus is een blokkade op de weg naar het geloof. De prediking van de gekruisigde Christus was voor Joden aanstootgevend en voor Grieken dwaas. (1 Kor. 1, 23) Hoe zullen mensen gaan geloven als het kruis ook henzelf wacht?

Als de apostel dan aan de gemeente in Filippi schrijft, dat Hij *"Christus wil kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren"*. Met direct daarop: *"Ik wil delen in zijn lijden en aan hem gelijk worden in zijn dood."* Dan is dat heel bijzonder.

Wat zou het mooi zijn wanneer we even aan Paulus konden vragen: *'Wat bedoel je nu precies?'* Ik vraag het wel eens aan mensen die ik bezoek. Snapt u wat de apostel bedoelt? Het lijkt zo tegenstrijdig. De kracht van zijn opstanding ervaren en gelijk worden aan zijn dood.

Het is duidelijk, dat de apostel hiervoor kiest. <klik 7-4> Een heel bewuste keus. En je vraagt je bijna verbijsterd af hoe dat nu kan? Is dat misschien die *"kracht van Christus opstanding"*? Het door de apostel voor *"kracht"* gebruikte woord kennen wij uit dynamiet!

Met dynamiet kun je rotsen opblazen. Een verwoestende kracht. Vaak gebruikt bij het aanleggen van wegen en tunnels in de bergen. Blokkades worden opgeheven. Hier dan de blokkade om te geloven.

<klik 7-5> De kracht van Christus' opstanding overwint de weerstand tegen het evangelie. Het brengt mensen ertoe Jezus als de Christus te aanvaarden. Hem de regie in hun leven te geven. Een nieuw leven te beginnen met alles wat daarbij komt kijken.

Wat erbij komt kijken? Als we de bijbel lezen komen we er heel snel achter, dat het volgen van Jezus kan uitlopen op [<klik 8>](#) "lijden om Christus' wil". Jezus zei het zelf al tegen zijn leerlingen: "Denk aan wat ik gezegd heb: een slaaf is niet meer dan zijn meester."

Dat wil zeggen: "Ze hebben mij vervolgd, dus zullen ze ook jullie vervolgen... Dit alles zullen ze jullie vanwege mij aandoen..." Johannes 15, 20-21. En even verder: "Er komt een tijd dat iedereen die jullie doodt, meent daarmee God te dienen." Johannes 16, 2.

Paulus schrijft in Romeinen 8: "Nu we Gods kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen. Samen met Christus. Wij moeten delen in zijn lijden, om met hem te kunnen delen in Gods luister." Vers 17.

De gemeente in Filippi weet waarover de apostel het heeft. [<klik 8-1>](#) Zij weten van zijn gevangenschap omwille van het evangelie van Christus. Zij hebben hem in die gevangenschap bijgestaan door Epafroditus naar hem toe te sturen.

Maar ook zelf kennen zij het lijden. Hoofdstuk 1 : 29: "Aan u is de genade geschonken niet alleen in Christus te geloven, maar ook omwille van hem te lijden." Opvallend. Lijden om Christus' wil is genade. Hoe krachtig!

Het is precies anders dan we zouden verwachten. U kent wel het gezegde: *Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk*. Iets wat de eeuwen door waarheid is gebleken. Je zou denken dat de kerk door vervolging snel uitsterft.

Het tegendeel is het geval. Hoe meer de kerk wordt verdrukt, hoe meer zij groeit. [<klik 8-2>](#) De kerk groeit tegen de verdrukking in. Ook dat is de kracht van Christus' opstanding. Als je dat doortrekt naar de situatie van de kerk vandaag is er hoop!

Het in 2016 verschenen rapport God in Nederland laat een dalend aantal gelovigen zien. Daarnaast wordt de kerk steeds meer teruggedrongen uit de maatschappij. Maar wij mogen ons troosten met Christus' eigen woord. "De poorten van het dodenrijk zullen haar niet kunnen overweldigen."

Hier ziet u het verband tussen de kracht van Christus' opstanding en het voortbestaan van zijn kerk? [<klik 8-3>](#) De opstanding van de Heer Jezus geeft ons echt perspectief. Genoeg om mensen het evangelie te brengen. De boodschap van Jezus Christus de gekruisigde, wat meer is: de opgestane!

Altijd weer zullen er mensen zijn die deze boodschap met blijdschap aanvaarden. Ze willen Jezus volgen met alle gevolgen van dien. Jezus zei: "Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en mij volgen." Lucas 9, 23.

Je kruis. Dus ook lijden en sterven om Christus. Wilt u dat? Doe jij dat? Dan zul je die enorme kracht van Jezus' opstanding ervaren. Het helpt je Jezus Christus te blijven geloven en belijden. Je blijft Jezus trouw (vgl. kindermoment) tegen alle vijandschap in.

2) [<klik 9>](#) zijn opstanding

Nu nog het vervolg van de tekst. *"In de hoop misschien ook zelf uit de dood op te staan."* [<klik 9-1>](#) Wat is dat nu? Slaat de apostel aan het twijfelen? Is hij niet zeker van zijn opstanding uit de dood?

Zo hebben wij de apostel Paulus toch niet leren kennen. Paulus die voortdurend de Heer Jezus Christus als gekruisigde en opgewekte heeft gepredikt. Paulus die aan die opstanding van Christus de opstanding van de gelovigen koppelt. Lees 1 Korintiërs 15 of 1 Tessalonicenzen 4 er nog maar eens op na.

En nu opeens: [<klik 9-2>](#) *"misschien"*. Schiet de *"kracht van Christus' opstanding"* nu ineens tekort? Geen krachtig dynamiet meer? Blijft Paulus' graf misschien gesloten? Maar waarom zou je dan nog geloven?

Als je toekomst onzeker is. Als het leven toch in het graf eindigt. Is er dan nog hoop op een leven in de hemel en later op een nieuwe aarde? Wie heeft dan nog de moed om zijn leven zo nodig voor Christus te geven?

Het is net of de apostel zijn overtuigende betoog in één zin onderuit schoffelt. Dat zal toch niet waar zijn?

Het probleem zit hem in de vertaling van twee Griekse woordjes. Waar de vertaling *"misschien"* heeft, kun je ook lezen: *"op de een of andere manier"*. [<klik 9-3>](#) Ik geef de voorkeur aan: *"hoe dan ook"*.

Dan wordt het: *"in de hoop hoe dan ook zelf uit de dood op te staan"*. Dan wordt Paulus' verwachting van de opstanding niet onzeker. De apostel weet alleen niet precies hoe dat in zijn werk zal gaan. Maar hoop op Gods belofte is geen onzekerheid.

Heeft Paulus eerst moeten zeggen, dat christenen in Filippi zich echt niet aan de Joodse voorschriften hoeven te houden, om Jezus Christus te leren kennen. Te leren kennen als hun Heer en Heiland. De Redder van hun leven. Denk aan de inleiding van de preek.

Nu moet hij zeggen, dat de christenen in Filippi op hun hoede moeten zijn voor de dwaling van de *gnostiek*. De gnostici beweerden dat je door kennis het leven in God kon bereiken. Is Paulus soms ook een gnosticus? Hij wil immers *"Christus kennen"*...

Als je door kennis het volmaakte leven kunt bereiken, dan is er geen opstanding van het lichaam meer nodig. Feitelijk kun je dat leven dan al bij je leven bereiken. Wil Paulus dat zeggen? Nee. [<klik 9-4>](#) Om alle misverstand te voorkomen voegt hij er *"de kracht van zijn opstanding ervaren"* aan toe.

Daarmee bedoelt hij dus niet alleen de standvastigheid in het geloof. Daarmee wijst hij ook op de opstanding uit de doden. Paulus gebruikt daarvoor een uniek woord, dat wij alleen met twee woorden kunnen weergeven: *"opstanding uit"*.

Dan wordt het de opstanding uit uit de doden. Twee keer *"uit"*. *Het gaat om de lichamelijke* opstanding van alle doden. Dan krijgen de gelovigen deel aan een *bijzondere*

opstanding. Aan de opstanding van Christus. Je zou ook hier het woord "gelijkvormig" kunnen gebruiken.

<klik 9-5> Dat gebeurt ook verderop in dit hoofdstuk. In vers 21: "Met de kracht waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen, zal hij ons armzalig lichaam gelijk maken aan zijn verheerlijkt lichaam." Waar 'gelijk maken' de vertaling is van "gelijkvormig".

Denk aan antwoord 57 van de Heidelbergse Catechismus: "Maar ook dit mijn vlees zal, door de kracht van Christus opgewekt, weer met mijn ziel verenigd en aan het verheerlijkt lichaam van Christus gelijkvormig worden."

Paulus twijfelt niet aan de opstanding uit de dood. Zonder opstanding zou het geloof immers zinloos zijn. Waarom zou hij dan nog vasthouden aan zijn geloof en de prediking van het evangelie van Christus?

<klik 10> Alleen weet ook Paulus niet hoe het precies in zijn werk gaat. De wijze waarop de gelovigen in de opstanding de "kracht van Christus' opstanding ervaren" is ook hem niet duidelijk. Net als het dat voor ons ook niet is.

Natuurlijk willen we het wel graag weten. Maar God heeft dat voor ons verborgen gehouden. We hebben er alleen een schitterende aanduiding ervan. "We worden gelijk aan de opgestane Christus." Maar hoe dat concreet zal zijn?

<klik 10 -1> Wat duidelijk is, is dit. De "kracht van Christus' opstanding" is nog lang niet uitgewerkt. Zij werkt nog steeds in de gelovigen en zal dat ook doen op de grote dag van de opstanding. Wanneer het leven met God eindelijk helemaal volmaakt zal worden.

Je kunt in wat Paulus schrijft ook "verlangen" proeven. Hij hoopt er op. Hij verwacht het. Hij verlangt ernaar. Kent u die hoop ook? Is dat ook jouw verwachting? Verlangen wij daarnaar?

<klik 10-2> Als we dat doen dan ervaren we nu en straks de kracht van Christus' opstanding. Het kennen van Christus gaat verder dan alleen denkwerk. Het omvat heel je leven als mens. Naar ziel en lichaam. We worden compleet gered.

Daarom is het graf ook niet het eindpunt van ons leven. Het leven gaat door. Door "dood en opstanding" heen. Christus heeft voor ons de weg gebaand tot het volle leven. Een blij vooruitzicht...

Amen.